

[Stein.]

Hovedet, naar man paa Byernes Bekostning vil forcere Konverteringen af Landkreditobligationerne igennem. Byernes Obligationer er i Øjeblikket konverteringsmodne, det vil sige, der behøves ikke for By-Konverteringens Vedkommende nogen Lovgivning, og naar man saa griber ind paa den Maade, det her sker, saa betyder det, at man griber ind i Folks almindelige Rettigheder. Det er rigtigt, at Forholdet maaske ikke forrykkes, naar man forhøjer Afgiften — det kommer an paa Kursudviklingen —, i hvert Fald ikke forrykkes væsentligt til Ugunst for vedkommende, men den samme Fastlæggen, som sker for Byernes Obligationer, sker jo ogsaa for Landets Obligationer, det er den samme Spændvidde, man kommer ind under.

Naar den højtærede Minister paabe- raaber sig, at det er nødvendigt at faa denne forhøjede Afgift sat i Kraft, og oven i Købet sat i Kraft i Løbet af nogle faa Timer, for at Statskassen ikke skal gaa Glip af Indtægter, maa man være klar over, at i det Øjeblik et saadant Forslag vedtages, standser al Konvertering i Byerne indtil videre — og det er vel ogsaa Hensigten. Men man maatte være himmelglad, jo stærkere Konverteringen foregik i Byerne, for man maa jo være fuldkommen paa det rene med, at den Konvertering, der foregaar her, er i enhver Henseende risikofri for Staten — og det tror jeg ikke, man kan sige om det, der følger efter. Det er en Betragtning, som den højtærede Minister ikke kan se bort fra! Jo mere Byernes Obligationer konverteres, jo mindre Materialet bliver, med andre Ord: jo mindre der bliver tilbage, des bedre. Det vil virke tilbage paa Landkreditforeningernes Obligationer, fordi Interessen, efterhaanden som $4\frac{1}{2}$ pCt.s-Materialet i Byerne svinder bort, ganske naturligt vil blive kastet over paa de højere forrentede Obligationer paa Landet, saaledes at Konverteringen rent praktisk forberedes ad den Vej.

Naar den højtærede Minister til sidst paabe- raabte sig en Skrivelse fra Nationalbanken, vil jeg sige, at det er ikke den Slags Ting, som paa mig gør det tilsigtede Indtryk — det gør mig tværtimod betænkelig.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): I Anledning af den sidste Bemærkning vil jeg sige til det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Stein), at jeg med det Kendskab, jeg har til det ærede Medlem, vanskeligt kan tænke mig noget, der ikke forøger det ærede Medlems Betænkeligheder. Det ærede Medlems

Betænkeligheder er altid voksende i alle Sager, og blandt andet derfor er det saa vanskeligt at faa noget til at ske her i Landet.

Det ærede Medlem mente, at man skulde være himmelglad ved den Konvertering, der foregaar, inden den nye Konverteringslov gennemføres, for derigennem gøres Statens Risiko mindre. Det er en ganske fejlagtig Betragtning. De Konverteringer, der foregaar herinde, venter man jo ikke nogen særlig Risiko ved under den store Konvertering, men det er de Konverteringer, der finansielt skal være med til at underbygge Muligheden for Gennemførelse af den samlede Konvertering her i Landet.

Angaaende de Spørgsmaal, det ærede Medlem nu fremdrog, vil jeg gerne henvise til det ærede Medlems første Udtalelse: at det, det drejede sig om i denne Debat, var Spørgsmaalet om, hvordan Grundejerne er stillet ved Konvertering efter den Lov, der gælder, og efter den Lov, der kommer. Stillende disse to Ting over for hinanden vilde det ærede Medlem jo ikke benægte — selvfølgelig, det kan nemlig ikke benægtes —, at Grundejerne vel tjener noget ved den mindre Afgift i Dag, men at det meste deraf sættes over Styr derved, at de maa betale Differencen, Spændvidden mellem Serierne, som er større end den Præmie, man senere vil komme til at betale.

I øvrigt skal jeg tilsige Venstres ærede Ordfører (Stensballe) al mulig Forhandlingsvillighed om Sagen og Meddelelse af alle de Oplysninger, man maatte ønske; men jeg maa sige til Det konservative Partis ærede Ordfører (Stein), at jeg haaber ikke, det for Alvor er det ærede Medlems Mening eller Tanke at ville fremkalde en Tilstand, hvorefter det staar klart for alle, at endogsaa naar 4 Partier i Folketinget er enige, kan en Lov ikke gennemføres i Landstinget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Stensballe: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.